

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ
สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา
ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

โดยที่ได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 : COVID-19) ขึ้นในราชอาณาจักร และทางราชการได้กำหนดมาตรการเข้มงวดเพื่อควบคุมการระบาดของโรค ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศอย่างเร่งด่วนภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคคลี่คลายลง และการเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านสาธารณสุข กรณีจึงสมควรให้คนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศ ซึ่งเดิมได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและได้รับอนุญาตให้ทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ปัจจุบันการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตให้ทำงานสิ้นสุดให้สามารถทำงานต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางกลับประเทศต้นทาง และเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรใหม่เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คนต่างด้าวซึ่งจะได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะเพื่อการทำงานตามประกาศนี้ หมายถึงถึง

(๑) คนต่างด้าว สัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ซึ่งถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง โดยได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรที่เกิดในราชอาณาจักรระหว่างบิดาหรือมารดาได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และไม่ได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

(ก) การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลง เนื่องจากวาระการจ้างงานครบสี่ปี ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ข) การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) คนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ซึ่งผ่านการพิสูจน์สัญชาติ และได้รับหนังสือเดินทาง เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือรับรองสถานะบุคคล ที่ระยะเวลาการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตทำงานสิ้นสุดลงระหว่างวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่นายจ้างหรือผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานไม่ได้ยื่นบัญชีรายชื่อความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าว ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามแนวทางที่กำหนดในมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้หมายความรวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรที่มีสิทธิอยู่ในราชอาณาจักรตามสิทธิของบิดาหรือมารดาในขณะที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติหรือบุตรที่เกิดในราชอาณาจักรระหว่างบิดาหรือมารดาได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และไม่ได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ข้อ ๒ คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการทำงานต่อไป ให้นายจ้างนำคนต่างด้าวนั้นไปขอรับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๓ เมื่อนายจ้างได้ดำเนินการตามข้อ ๒ แล้ว ให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะเพื่อดำเนินการตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบสุขภาพกับโรงพยาบาลของรัฐ ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนหรือประกันสุขภาพตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี และขอตรวจอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในพื้นที่ที่คนต่างด้าวทำงานอยู่ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒) ขอจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และรับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่มีใบอนุญาตทำงานอยู่ด้านหลังของบัตร ณ สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ศูนย์ทะเบียนภาคจังหวัดสาขาหรือสถานที่อื่นที่กรมการปกครองกำหนด ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่คนต่างด้าวทำงาน ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๔ บุตรของคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตตามข้อ ๑ (๒) ที่มีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ก่อนหรือภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หากประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปให้ดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๒ และข้อ ๓

บุตรของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑ (๒) ซึ่งมีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หากประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปจะต้องทำงานกับนายจ้าง โดยให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตทำงานและแก้ไขทะเบียนประวัติภายในหกสิบวันก่อนมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์

ข้อ ๕ มิให้นำมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง การไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามาในราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับแก่คนต่างด้าวซึ่งได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๒ และข้อ ๓

ข้อ ๖ เมื่อดำเนินการตามข้อ ๓ แล้ว ให้คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการทำงานได้ไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ การอยู่ในราชอาณาจักรของผู้ติดตาม ให้เป็นไปตามบิดา หรือมารดา ของผู้ติดตาม

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองตรวจอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปเพื่อการทำงานถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อคนต่างด้าวดังกล่าวอยู่ในราชอาณาจักรครบกำหนดระยะเวลาที่อนุญาตแล้ว หากประสงค์จะอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปอีกเพื่อการทำงาน ให้ขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรได้อีกไม่เกินวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๗ การอนุญาตตามประกาศนี้สิ้นสุดในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เดินทางออกนอกราชอาณาจักรก่อนเสร็จสิ้นขั้นตอนตามข้อ ๓
- (๒) เป็นโรคต้องห้ามตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดหรือเป็นผู้ที่สุขภาพไม่สมบูรณ์แข็งแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานโดยอยู่ในดุลยพินิจของแพทย์
- (๓) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดซึ่งได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) การอนุญาตให้ทำงานสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย